

Høringsnotat om utfyllende bestemmelser om adgang til nødmeldingstjenester via det felles europeiske nødnummeret 112

Høringsfrist: 6. februar 2026

1 Innledning og sammendrag

I dette høringsnotatet foreslår Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet en endring i forskrift 20. desember 2024 nr. 3410 om elektronisk kommunikasjon (ekomforskriften) for å gjennomføre delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/444 av 16. desember 2022 om utfyllende bestemmelser om adgang til nødmeldetjenester via nødnummeret 112. Forordningen gir regler om effektiv tilgang til nødtjenester gjennom nødkommunikasjon til nødnummer 112 og utfyller EUs ekomdirektiv (2018/1972) artikkel 109 nr. 2, 5 og 6.

Den delegerte kommisjonsforordningen ble innlemmet i EØS-avtalen 2. februar 2024, vedlegg XI pkt. 5czsd. Fristen for å gjennomføre rettsakten i norsk rett var 1. februar 2025. Rettsakten gjelder forhold som allerede er regulert i lov 13. desember 2024 nr. 76 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) og ekomforskriften, som trådte i kraft 1. januar 2025.

Ved å innta en egen bestemmelse i ekomforskriften som henviser til forordningen, gjøres forordningen *som sådan* til norsk rett.

2 Om delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/444

Ekomdirektivet artikkel 109

Etter ekomdirektivet artikkel 109 skal medlemsstatene sikre at alle sluttbrukere av tjenestene som er nevnt i nr. 2, får tilgang vederlagsfritt og uten å måtte bruke noe betalingsmiddel til nødmeldingstjenestene gjennom nødkommunikasjon ved hjelp av det felles europeiske nødnummeret «112» og til andre nasjonale nødnumre medlemsstatene eventuelt har angitt. Artikkel 109 nr. 2, 5 og 6, som den delegerte gjennomføringsforordningen utfyller, lyder:

Artikkel 109 nr. 2 pålegger medlemsstatene å

«sikre at tilbyderne av offentlig tilgjengelige nummerbaserte person-til-person-kommunikasjonstjenester, dersom disse tjenestene gir sluttbrukerne mulighet til å innlede anrop til et nummer i en nasjonal eller internasjonal nummerplan, gir tilgang til

nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon til den best egnede alarmsentralen.»

Det følger av ekomdirektivet artikkel 109 nr. 5 at medlemsstatene skal «sikre at tilgangen for sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon er likeverdig med den som andre sluttbrukere har, i samsvar med unionsretten om harmonisering av tilgjengelighetskravene til produkter og tjenester. Kommisjonen og de nasjonale reguleringsmyndighetene eller andre vedkommende myndigheter skal treffe egnede tiltak for å sikre at sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne som er på reise i en annen medlemsstat, har likeverdig tilgang til nødmeldingstjenester som andre sluttbrukere, dersom det er mulig uten forhåndsregistrering. Disse tiltakene skal søke å sikre samvirkingsevne på tvers av medlemsstatene og skal i størst mulig grad være basert på europeiske standarder eller spesifikasjoner fastsatt i samsvar med artikkel 39. (...)

Etter ekomdirektivet art. 109 nr. 6 skal medlemsstatene «sikre at opplysninger om lokalisering av anrop gjøres tilgjengelig for den best egnede alarmsentralen umiddelbart etter at nødkommunikasjon har blitt opprettet. Dette skal omfatte nettbaserte lokaliseringsopplysninger og eventuelt opplysninger om lokalisering av anrop fra mobiltelefoner. Medlemsstatene skal sikre at opprettelse og overføring av opplysninger om lokalisering av anrop er gratis for sluttbrukeren og alarmsentralen med hensyn til all nødkommunikasjon til det felles europeiske nødnummeret «112». Medlemsstatene kan utvide denne forpliktelsen til å omfatte nødkommunikasjon til nasjonale nødnumre. Vedkommende reguleringsmyndigheter skal, dersom det er nødvendig etter samråd med BEREC, fastsette kriterier for nøyaktighet og pålitelighet når det gjelder de opplysningene om lokalisering av anrop som stilles til rådighet.»

Den delegerte kommisjonsforordningen

Det følger av den delegerte kommisjonsforordningen (heretter omtalt som «den delegerte forordningen») artikkel 1 at forordningen fastsetter tiltak for å «sikre effektiv tilgang til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon med hensyn til

- løsninger for opplysninger om lokalisering av anrop
- tilgang til sluttbrukere med funksjonsnedsettelse, og
- ruting til den best egnede alarmsentralen.

Med «effektiv nødkommunikasjon» menes ifølge artikkel 2, nødkommunikasjon som definert i ekomdirektivet art. 38, som sikrer «rettidig kommunikasjon mellom sluttbrukeren og den best egnede alarmsentralen», og «tilgjengeliggjøring til rett tid av kontekstuell informasjon, herunder opplysninger om lokalisering av anrop.»

Artikkel 3 – opplysninger om lokalisering av anrop

Det følger av artikkel 3 at ved fastsettelse av kriterier for nøyaktigheten og påliteligheten av opplysninger om lokalisering av anrop i samsvar med artikkel 109 nr. 6 i ekomdirektivet

«skal reguleringsmyndigheten, innenfor grensene for teknisk gjennomførbarhet, sikre at sluttbrukerens posisjon blir lokalisert med tilstrekkelig pålitelighet og nøyaktighet til at nødmeldingstjenestene kan hjelpe sluttbrukeren. Reguleringsmyndigheten skal fastsette kriteriene under hensyn til parametrene angitt i nr. 2 og 3 i denne artikkelen.»

For fastnett gjelder følgende, jf. artikkel 3 nr. 2:

- a) Nøyaktighetskriterier for opplysninger om lokalisering av anrop skal uttrykkes som opplysninger om nettermineringspunktets fysiske adresse.
- b) Pålitelighetskriteriet for opplysninger om lokalisering av anrop skal uttrykkes som suksessraten, i prosent, til den tekniske løsningen eller kombinasjonen av tekniske løsninger som benyttes til å bestemme lokaliseringsopplysninger som svarer til nøyaktighetskriteriet, og overføres dem til den best egnede alarmsentralen.

For mobilnett gjelder følgende, jf. artikkel 3 nr. 3:

- a) Nøyaktighetskriteriet for opplysninger om lokalisering av anrop skal angis i meter. Dersom det er relevant, skal kriteriet for høyde over havet eller vertikal nøyaktighet også uttrykkes i meter.
- b) Pålitelighetskriteriet for opplysninger om lokalisering av anrop skal uttrykkes som suksessraten, i prosent, til den tekniske løsningen eller kombinasjonen av tekniske løsninger som benyttes til å fastslå et søkeområde som svarer til nøyaktighetskriteriet, og overføre det til den best egnede alarmsentralen.

Artikkel 4 – Tilgang til nødmeldingstjenester for personer med funksjonsnedsettelse

Det følger av artikkel 4 at når medlemsstatene innfører løsninger for tilgang til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon for sluttbrukere med funksjonsnedsettelse, skal de, med forbehold om at det er teknisk gjennomførbart, sikre at følgende krav til funksjonsmessig likeverdighet oppfylles:

Nødkommunikasjonen

- a) muliggjør toveis interaktiv kommunikasjon mellom sluttbrukeren med funksjonsnedsettelse og alarmsentralen
- b) er tilgjengelig på en sømløs måte, uten forhåndsregistrering, for sluttbrukere med funksjonsnedsettelse som er på reise i en annen medlemsstat
- c) tilbys gratis til sluttbrukere med funksjonsnedsettelse
- d) rutes umiddelbart til den best egnede alarmsentralen som er kvalifisert og utstyrt for på egnet måte å besvare og behandle nødkommunikasjonen fra sluttbrukere med funksjonsnedsettelse.

Etter artikkel 4 bokstav e skal det sikres at opplysningene om lokalisering av anrop er like nøyaktige og pålitelige ved nødkommunikasjon for sluttbrukere med funksjonsnedsettelse som ved nødanrop fra andre sluttbrukere.

Etter artikkel 4 bokstav f skal sluttbrukere med funksjonsnedsettelse gis mulighet til å oppnå minst samme grad av bevissthet om løsningene for tilgang til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon, som andre sluttbrukere har om nødanrop til 112, enten gjennom utformingen av tilgangsløsningene eller gjennom bevisstgjøringstiltak.

Artikkel 5 og 6 – ruting til den best egnede alarmsentralen

Det følger av artikkel 5 at medlemsstatene skal sikre at nødkommunikasjon og opplysninger om lokalisering av anrop umiddelbart rutes til den best egnede alarmsentralen som er teknisk i stand til å formidle den kontekstuelle informasjonen til nødmeldingstjenestene når disse tjenestene varsles.

Artikkel 6 fastsetter at for å sikre den tekniske gjennomførbarheten av sømløs tilgang til nødmeldingstjenester fastsatt i artikkel 4 nr. 1 b), og uten at dette berører gjennomføringen av direktiv (EU) 2019/882 (EUs tilgjengelighetsdirektiv), skal medlemsstatene samarbeide med Kommisjonen om å identifisere felles krav til samvirkningsevne som muliggjør nødkommunikasjon til den best egnede alarmsentralen via en mobilapplikasjon hvor som helst i Unionen.

Artikkel 7 og 8 – rapportering

Artikkel 7 og 8 pålegger medlemsstatene å rapportere om hvor godt rutingen av nødkommunikasjon og lokaliseringsopplysninger til den best egnede alarmsentralen i samsvar med artikkel 5 fungerer, og framlegge for Kommisjonen et veikart for oppgraderingen av det nasjonale systemet for alarmsentraler for å kunne motta, besvare og behandle nødkommunikasjon gjennom pakkesvitsjet teknologi.

Etter artikkel 8 skal medlemsstatene rapportere om kriteriene for nøyaktigheten og påliteligheten av lokaliseringsopplysninger, uttrykt i samsvar med artikkel 3. Videre skal det rapporteres om de løsningene for tilgang til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon som skal brukes av sluttbrukere med funksjonsnedsettelse, herunder de som benytter nettgjestingstjenester, og en vurdering av løsningenes samsvar med kravene til funksjonell likeverdighet i artikkel 5.

3 Gjeldende rett

Ekomloven

Ekomloven § 2-10 (jf. den delegerte forordningens artikkel 5) regulerer anrop til nødmeldetjeneste og geografisk lokalisering av nødanrop.

Av § 2-10 første ledd følger det at en tilbyder av offentlig tilgjengelig nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste som gir mulighet til å foreta anrop til nummer i en nasjonal eller internasjonal nummerplan, skal

«sikre at sluttbruker har tilgang til nødetatens nødmeldetjeneste gjennom nødkommunikasjon. Nødkommunikasjonen skal rutes til best egnede nødmeldesentral. Etter § 2-10 andre ledd skal kommunikasjonen til nødetatens nødmeldetjeneste kunne foretas uten vederlag og uten bruk av mynt, kort, kode eller annet tilgangsmiddel.»

Av § 2-10 fjerde ledd (jf. den delegerte forordningens artikkel 4) følger det at tilbyderen skal «sikre at sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne har tilgang til nødtjenester gjennom nødkommunikasjon, og tjenestene skal være likeverdige med det som tilbys andre

sluttbrukere. Dette skal også gjelde for sluttbruker med nedsatt funksjonsevne som gjester i norske nett.»

Ekomforskriften

Med hjemmel i ekomloven § 2-10 er det gitt nærmere bestemmelser om kommunikasjon til nødmeldetjeneste, i tråd med bestemmelsene i kommisjonens gjennomføringsforordning artikkel 3, 4 og 5.

Krav til opplysninger ved nødanrop

Etter ekomforskriften § 1-4 første ledd (jf. den delegerte forordningens artikkel 3 nr. 2) skal opplysninger for geografisk lokalisering av nødanrop som et minimum inneholde

- a. telefonnummer,
- b. sluttbrukers og registrert brukers – om det er en annen enn sluttbrukeren – etternavn, fornavn, mellomnavn eller firmanavn, og
- c. registrert adresse.

Ved nødanrop fra mobilterminal følger det av § 1-4 andre ledd at i tillegg til opplysningene i første ledd, skal nettverksbasert informasjon om mobilterminalens lokalisering overføres til nødetatene. Nøyaktigheten skal minst tilsvare den som oppnås ved å kombinere basestasjonens beregnede dekningsområde, sektorangivelse og beregning av terminalens avstand fra basestasjonen, det vil si såkalt «timing advance». Opplysninger om basestasjoners faktiske dekning på bakgrunn av målinger eller beregninger skal oversendes til nødetatene.

For nødanrop fra mobilterminal skal tilbyder etter tredje ledd, i tillegg til opplysningene etter første og andre ledd, overføre informasjon til nødetatene for å angi mobilterminalens lokalisering med så høy grad av nøyaktighet som mulig. Informasjonen skal maksimalt ha en feilmargin på 50 meter for minimum 80 prosent av nødanropene.

Det følger av § 1-4 fjerde ledd at tilbyder kan oppfylle tredje ledd ved å overføre opplysninger for geografisk lokalisering av nødanrop utregnet av systemer som er utviklet av operativsystemleverandører. Ved nødanrop kan opplysningene overføres selv om sluttbruker har reservert seg mot aktivering av stedstjenester. Operativsystemleverandøren kan i slike tilfeller behandle opplysninger for geografisk lokalisering som genereres av nødanropet. Disse opplysningene skal ikke benyttes til annet enn lokalisering av nødanrop. For sluttbrukere som har reservert seg mot aktivering av stedstjenester, skal stedstjenester deaktiveres igjen når nødanropet avsluttes. Nødanrop fra mobilterminal skal alltid kunne foretas ved bruk av mobilterminalens ordinære samtaleoppsett.

Etter ekomforskriften § 1-4 femte ledd skal det for nødanrop fra IP-telefon, i tillegg til opplysningene i første ledd, opplyses at overført adresse, jf. første ledd bokstav c, kan avvike fra faktisk lokasjon. Dersom det er teknisk mulig, skal opplysninger om faktisk lokasjon overføres.

Etter ekomforskriften § 1-4 syvende ledd skal tilbyder eller eier av private elektroniske kommunikasjonsnett hvor taleanrop til offentlige elektroniske kommunikasjonsnett er mulig, samarbeide med tilbyder av offentlige elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester for å sikre nødkommunikasjon, herunder tilgang til nødnumre og overføring av opprinnelsesmarkering. Dersom det er teknisk mulig, skal faktisk lokasjon overføres.

Sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne

Bruk av nødnummer:

Ekomforskriften § 1-5 (jf. den delegerte forordningens artikkel 4) lyder:

«Tilbyder av offentlig nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste skal sikre at sluttbruker med nedsatt funksjonsevne som ikke kan benytte talekommunikasjonstjeneste, vederlagsfritt kan sende SMS og MMS til nødstatenes nødmeldetjeneste.

Nødetatene mottar SMS og MMS med nødmeldinger fra registrert sluttbruker med funksjonsnedsettelse. Nødetatene skal automatisk varsle sluttbruker om at meldingen ikke kommer frem, dersom sluttbruker ikke er registrert som bruker hos nordsms.no eller etterfølgende nettsted.

Tilbyder av offentlig nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste skal legge til rette for at sanntidstekst kan overføres nødetatene. Nødetatene kan benytte videooverføring ved nødkommunikasjonen. Slik kommunikasjon skal være vederlagsfritt for sluttbruker. Når video og sanntidstekst tilbys, skal tilbyder legge til rette for totalkonversasjon mellom nødetat og sluttbruker, jf. § 4-14 andre ledd.

Ved sending av SMS og MMS til nødnumrene, og når video og sanntidstekst tilbys, skal opplysninger som angis i § 1-4 for geografisk lokalisering av mobilterminalen overføres til nødetatene.

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet kan gi forskrift om grensesnitt for utveksling av informasjon mellom nødetater og tilbydere.»

Likeverdig tilgang:

Etter ekomforskriften § 4-15 første ledd skal tilbydere av internettilgangstjenester og talekommunikasjonstjenester tilby «likeverdig tilgang til tjenestene for sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne jf. ekomloven § 4-16. Tilbyder av talekommunikasjonstjenester skal tilby sanntidstekst.»

I § 4-15 andre til fjerde ledd er det nærmere bestemmelser om totalkonversasjonstjeneste, finansiering og informasjon.

Gjennomføring av den delegerte forordningen i norsk rett

Den delegerte forordningen er bindende i sin helhet og gjelder direkte i alle EUs medlemsstater. Som følge av EØS-avtalens to-pilar-system, får forordningen ikke direkte virkning i Norge, men skal i henhold til EØS-avtalens artikkel 7 bokstav bokstav a «gjøres til

del av avtalepartenes interne rettsorden». Forordningen skal gjennomføres «som sådan» i nasjonal rett, som innebærer at forordningen må gjennomføres i norsk rett uten omskrivninger (inkorporasjon).

4 Departementets vurdering

Etter departementets syn er bestemmelsene i den delegerte forordningen i praksis gjennomført i norsk rett, jf. oversikten over bestemmelsene i ekomloven og ekomforskriften i kapittel 4. Imidlertid mangler det en inkorporasjonsbestemmelse som gjør forordningen «som sådan» til en del av norsk rett. I kapittel 6 er det foreslått å endre ekomforskriften slik at det tas inn en slik bestemmelse. Dette innebærer også at eventuelle dupliserende eller motstridende bestemmelser i gjeldende norske bestemmelser må oppheves eller endres.

Vurdering av om det foreligger dupliserende eller motstridende regelverk.

Krav til opplysninger ved nødanrop

Den delegerte forordningens artikkel 3 gir nærmere kriterier for hvordan reguleringsmyndigheten skal fastsette nøyaktigheten og påliteligheten av opplysninger om lokalisering av anrop. Regler i tråd med disse føringene er gitt i ekomforskriften § 1-4, som retter seg mot tilbyderne av tjenestene. Etter departementets vurdering foreligger det ikke overlapp eller motstridende bestemmelser med den delegerte forordningen.

Angående pålitelighetskriterier som er regulert i den delegerte forordningen artikkel 3 nr. 2, inneholder ekomforskriften et krav om suksessrate i prosent for anrop fra mobiltelefon, jf. ekomforskriften § 1-4 tredje ledd (maksimal feilmargin på 50 meter for minimum 80 prosent av nødanropene).

For anrop fra fastnett er det ikke fastsatt et pålitelighetskriterium med angivelse av prosentrate i ekomforskriften. Ekomforskriften § 1-4 første ledd stiller krav om at registrert adresse overføres for alle anrop, men med noen spesifiseringer for IP-telefon og private nett, jf. ekomforskriften § 1-4 femte og syvende ledd. Dette innebærer i realiteten at man har et pålitelighetskriterium på 100 prosent for tradisjonelt fastnett. Etter den delegerte forordningen artikkel 3 skal reguleringsmyndigheten fastsette kriteriene «under hensyn til» parametrene i nr. 2 og 3, og departementet oppfatter derfor ikke at parametrene er absolutte og må fremgå av ordlyden.

Sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne

Den delegerte forordningens artikkel 4 gir nærmere føringer for medlemsstatenes regulering av løsninger som gir funksjonsmessig likeverdig tilgang til nødmeldingstjenester for sluttbrukere med funksjonsnedsettelse. Regler i tråd med disse føringene er gitt i ekomforskriften § 1-5 og retter seg mot tilbyderne av tjenestene. Etter departementets vurdering foreligger det ikke overlapp eller motstridende bestemmelser med den delegerte forordningen. Se likevel departementets kommentar om ekomforskriften § 1-5 andre ledd under.

Forholdet til «NødSMS»-ordningen

DSB forvalter i dag en kommunikasjonsløsning kalt «Nød-SMS»¹ som gir døve, hørselshemmede og talehemmede mulighet til å kontakte nødmeldesentralene direkte via SMS. Denne løsningen krever forhåndsregistrering i et sentralt register og kan brukes fra mobiltelefoner med norske og utenlandske SIM-kort. Det innebærer at også utenlandske brukere som gjester i det norske nettet kan registrere seg og bruke løsningen.

Etter den delegerede forordningens artikkel 4 bokstav b skal nødkommunikasjon for sluttbrukere med funksjonsnedsettelse som er på reise i en annen medlemsstat, være tilgjengelig «uten forhåndsregistrering» dersom dette er teknisk gjennomførbart (jf. artikkel 4 første punktum).

Det vil være behov for å utrede om det er teknisk gjennomførbart å fjerne kravet om forhåndsregistrering for utenlandske brukere, dvs. som er på reise her i landet, og de økonomiske konsekvensene av dette. Dersom dette er teknisk gjennomførbart, vil ekomforskriften § 1-5 tredje ledd måtte endres eller oppheves.

Dersom kravet om forhåndsregistrering fjernes for utenlandske brukere, vil det medføre en forskjellsbehandling av norske sluttbrukere med funksjonsnedsettelse, som fortsatt vil ha krav om forhåndsregistrering for tilgang til «NødSMS». Det vil derfor være behov for å utrede tekniske og økonomiske forutsetninger for å fjerne kravet om forhåndsregistrering også for norske sluttbrukere.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Den delegerede forordningen er en del av EØS-avtalen og utfyller ekomdirektivets bestemmelser. Forordningen er i hovedsak gjennomført i enkeltbestemmelser i ekomloven og ekomforskriften, og forordningen har derfor ingen vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for norske aktører.

ESA har i en grunnlagt uttalelse av 1. oktober 2025 konkludert med at Norge ikke har overholdt sine forpliktelser etter EØS-avtalen om å ta inn en særskilt henvisningsbestemmelse i norsk rett. Departementet mener at det er nødvendig å ta inn en slik bestemmelse i ekomforskriften for å sikre at vi oppfyller våre folkerettslige forpliktelser og har informert ESA om dette.

Hvorvidt det er teknisk gjennomførbart å endre registreringsordningen til NødSMS må som nevnt ovenfor utredes nærmere. En endring av registreringsordningen vil blant annet få visse økonomiske konsekvenser for Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) og Helsetjenestenes driftsorganisasjon for nødnett HF (HDO). Innen helsesektoren håndteres mottak av NødSMS sentralt av AMK Bodø på vegne av alle AMK-sentralene. Dagens praksis er dimensjonert for én registrert brukergruppe og en utvidelse vil kreve vurdering av skaleringsstrategi, bemanning, vaktjenester, beredskap og finansiering. Dersom volum og

¹ <https://nodsms.no/>

samtidighet øker, må kapasitet og robusthet vurderes for HDOs plattformtjenester. Dette og andre konsekvenser vil måtte utredes nærmere.

Å fjerne krav om forhåndsregistrering for *norske* brukere vil ha større økonomiske og administrative konsekvenser enn for utenlandske som gjester norske nett. Dette er imidlertid ikke en følge av å inkorporere den delegerede gjennomføringsforordningen.

Forskrift om endring i forskrift 20. desember 2024 nr. 3410 om elektroniske kommunikasjonsnett og elektroniske kommunikasjonstjenester (ekomforskriften)

(Fastsatt **xx.xx.xxxx** av Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet med hjemmel i lov 13. desember 2024 nr. 76 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 2-10.

I

I forskrift 20. desember 2024 nr. 3410 om elektroniske kommunikasjonsnett og elektroniske kommunikasjonstjenester (ekomforskriften) gjøres følgende endringer:

Nytt sjette ledd i § 1-5 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5czsd (delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/444) om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972 med tiltak for å sikre effektiv tilgang til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon til det felles europeiske nødnummeret 112, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XI, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Forskriften trer i kraft straks.